

En Marçal era un marcià molt aventurer. Tot i que no era gaire bo conduint plats voladors, li encantava explorar l'espai acompanyat d'en Pipo, la seva mascota. En aquell viatge, en Marçal va fer un forat a la Lluna, va xocar amb dos núvols que semblaven de cotó fluix i va donar un gran ensurt a un angelet que tocava la lira.

Quan el sol començava a despertar-se, tots dos van aterrar en un lloc fantàstic anomenat la Terra.

–Mira, Pipo, fixa't com n'és, de bonic, aquest planeta –digué el marcià, mentre treia el cap per la finestreta–. Anem a veure'!!

–Espera, Marçal, si surts així, tots fugiran espantats quan et vegin. És millor que et posis una disfressa.

En Marçal va agafar la seva bossa màgica i en va treure una gorra, una bufanda... i totes les coses necessàries per vestir-se com un dels petits éssers que havia vist als llibres que parlaven de la Terra. I després d'amagar en Pipo a la bossa, va tancar els ulls, es va tocar el llombrígol i va desaparèixer.

